

4.

Til den høje Regering og Rigsdag.

Undertegnede Arvefæstere tillader sig ærbødigst at andrage den høje Regering og Rigsdag om at fremme Lovforslaget til Afløsning af Arvefæstet.

Da vi eller vore Fædre i sin Tid købte de Ejendomme, som vi nu er Ihædere af, blev en Del af Købesummen taget i Kornafgift med den Motivering, at det vilde være billigere for den paagældende Køber. Han vilde derved blive fri for at laane den Kapital, som Kornafgiften androg, og Renten vilde som Regel ikke komme til at overstige 4 pCt.

Paa Grundlag af disse Udtalelser fra den paagældende Godsbesidders Side købte vi vore Gaarde med en paa dem hvilende større eller mindre Kornafgift.

Paa det Tidspunkt, da saadanne Kontrakter blev afsluttet, var der maaske ikke synderligt at sige dertil. Tanken dermed synes jo nærmest at være den at hjælpe de paagældende Købere med Ordningen af deres Prioriteter. Selve Staten solgte jo i sin Tid Bøndergods paa samme Betingelse. Men i Tidens Løb er dette Kontraktforhold blevet i høj Grad forældet og har ofte været til betydeligt Besvær, særlig for Yderne. Det er jo en betydelig Indskrænkning i Dispositionsretten over paagældende Ejendomme, og antagelig er der heller ikke mange Godsbesiddere, der kan have Interesse i fremdeles at bevare dette i høj Grad forældede Forhold.

Efter at de under Staten hørende Arvefæstere flere Gange havde besværet sig over, at den fremdeles opretholdt dette Forhold, som forlængst havde overlevet sig selv, nedsatte som bekendt den daværende Regering den 1. Juni 1907 en Kommission til Undersøgelse af hele dette Forhold. Dens Arbejde resulterede i en enstemmig Indstilling om, at de under Staten hørende Arvefæsteafgifter blev afløst i alt væsentligt efter samme Princip som det, der indeholdtes i det af Landbrugsministeren i Folketinget den 31. Marts 1916 fremsatte Lovforslag. Og det i Kommissionens Betænkning fremsatte Forslag blev, med nogle ret uvæsentlige Ændringer, i 1913 ophøjet til Lov.

Dette i Forbindelse med, at Kapitelstaksterne, hvorefter disse Afgifter svares, fastsættes efter et Princip, der er lige saa forældet som selve Arvefæsteafgiften, turde være nok til at begrunde vort Ønske om at faa de paa vore Ejendomme hvilende Arvefæsteafgifter afløste.

Men Udviklingen, som kendetegner de senere Aar, har gjort det yderligere pinligt for os, at disse Afgifter opretholdes.

Den nuværende Verdenskrig har ført med sig, at Kornpriserne er kommet op til en unormal Højde. Naar Nyderne af disse Afgifter saa opkræver den kontraktmæssige Sum efter de nuværende Kornpriser, fører det med sig, at Renten af Afgiften for de flestes Vedkommende maa betales med ca. 8 pCt. i Stedet for, at den oprindelige Forudsætning kun var højst 4 pCt. Paa den Maade bliver denne Afgift, som ved Købet af Ejendommen blev taget for at hjælpe Køberen, til en meget trykkende Byrde for den nuværende Ejer, som det generer os meget at betale, især paa et Tidspunkt, hvor baade Stat og Kommune paalægger Landets Borgere meget store Skatter. Derfor føles det dobbelt uretfærdigt at opretholde denne forældede Afgift af vore Ejendomme.

Vi slutter vort Andragende med at udtale Haabet om, at en Lov om Arvefæsteafgifternes Afløsning snarest maa blive gennemført paa Grundlag af den i det fremsatte Lovforslag foreslaaede Afløsningssum.

Andragendet er underskrevet af:

ca. 1,690	Arvefæstere i Præstø Amt,		
- 575	—	- Sorø	—
- 325	—	paa Lolland-Falster og	
- 500	—	- Fyn.	